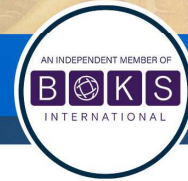

Happy Jewish New Year
שנה חדשה שמחה
Feliz año nuevo judío

For a year of unity, peace, love and mutual respect
לשנה של אחדות, שלום, אהבה וכבוד הדדי
Por un año de unidad, paz, amor y respeto mutuo.

אפיק ושות' עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS & NOTARY

גיליון 423: 02 אוקטובר, 2024
Issue 423: October 02, 2024

הגיליון המקצועי הדו שבועי של אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון

The Bi-Weekly Professional Magazine of Afik & Co, Attorneys and Notary

החשמונאים 103, ת.ד. 20144 תל אביב-יפו 6120101, טלפון 03-609.3.609 פקס 03-609.5.609
103 Ha'Hashmonaim St., POB 20144, Tel Aviv 6120101, Israel, Telephone: +972-3-609.3.609

Afik & Co. wishes a happy Jewish new year and hopes for a year of unity, peace and mutual respect.

אפיק ושות' מאחלת ראש השנה שמח ומקווה לשנה של אחדות, שלום, אהבה וכבוד הדדי

.Afik & Co. desea un feliz año nuevo judío y ojala que sea un año de unidad, paz y respeto mutuo

Afik & Co. vous souhaite une bonne année juive et que ce soit une année d'unité, de paix et de respect mutuel.

1. שווים, ושווים יותר - על הזכות ליתן כח הצבעה לא שיויוני בחברה ומגבלותיה / גלעד בר-עמי, עו"ד

Equal and Equal More - Unequal Corporate Board Voting Power / Gilad Bar-Ami, Adv.

מאמר בנושא היכולת לתת זכויות הצבעה שונות בדירקטוריון חברה. את המאמר כתב עו"ד גלעד בר-עמי ממשרד אפיק ושות'. את המאמר בשפה העברית ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a423>

An article on the possibility of granting different voting rights in the board of directors of a company. The article was written by attorney Gilad Bar-Ami of Afik & Co. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a423>

2. עדכוני פסיקה

Legal Updates

א. ככלל למי שלא חתום על שטר מטען אין זכות למעצר האנייה במקרה שגרם נזקים למטען

ימי: במקרים מסויימים ניתן לעצור אנייה כדי להבטיח חובות בגין נזקים שנגרמו למטען. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/16828>

Generally who did not execute a bill of lading shall not be entitled to receive a lien on a vessel that caused damage to the cargo. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16829>

ב. כאשר הדירקטוריון מתנגד לתביעה בשם החברה לבעל מניות זכות לתבוע בשמה

מחוזי חיפה: כאשר קיים חשש, כי מוסדות החברה פועלים באופן שאינו תואם את טובתה, לבעל מניות הזכות לתבוע בשמה כל עוד הדבר לטובת החברה; במקרים מסויים בעל המניות לא חייב לבצע פנייה מקדימה לדירקטוריון. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/16830>

When the board of directors opposes a lawsuit in the company's name a shareholders may have a right to sue on its behalf. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16831>

ג. בתביעה נגזרת בחברה ציבורית תהיה הקלה בדרישה לחיוב חברה תובעת זרה להפקיד ערובה

העליון: חברה זה התובעת בישראל תחויב בדרך כלל בהפקדת ערובה גם אם יש לה מצב כלכלי טוב אך אין לה נכסים בישראל; בתביעה נגזרת בחברה ציבורית, להבדיל מפרטית, תהיה נטייה רבה יותר שלא לחייב בהפקדת ערובה. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/16832>

In a derivative suit at a public company the demand for a non-Israeli company claimant to file security for costs will be more lenient. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16833>

ד. על מנת שניתן יהיה לתבוע פיצויי קיום בנוסף לפיצויים המוסכמים יש לציין זאת באופן מפורש בהסכם

העליון: על צד הזכאי לפיצויים מוסכמים בגין הפרת חוזה לבחור בין תביעת כל הפיצויים המגיעים לו לבין הפיצוי המוסכם; התניה על כלל זה מחייבת קביעה מפורשת בהסכם כי ניתן יהיה לתבוע פיצויי קיום בנוסף לפיצויים המוסכמים. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/16834>

In order to be able to claim expectation compensation in addition to liquidated damages this must be explicitly stated in the agreement. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16835>

ה. צוואה שהוכנה תחת השפעה בלתי הוגנת של אחד היורשים תיחשב כפסולה

משפחה ראשל"צ: הוראת צוואה שנעשתה מחמת אונס, איום, השפעה בלתי הוגנת, תחבולה או תרמית, וכן כזו המזכה את מי שערך אותה או לקח באופן אחר חלק בעריכתה, תבטל. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/16836>

A will made under unfair influence of one of the heirs shall be deemed invalid. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16837>

ו. אם קיים ספק באשר להסכמת הצדדים הסכם העסקה ייחשב כחוזת לתקופת עבודה בלתי קצובה

הארצי: חוזה עבודה אישי לתקופה קצובה, נדרש להיות חד-משמעי, ולשקף בצורה ברורה את ההסכמה המודעת של הצדדים לחוזה בדבר החובות אשר הם נוטלים על עצמם; כל ספק בעניין זה יטה את הכף לכיוון היותו של חוזה העבודה חוזה לתקופה בלתי קצובה. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/16838>

If there is a doubt an employment agreement will be deemed for an indefinite term. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16839>

ז. זכרון דברים למכירת בית מגורים שאינו כולל פרטים מהותיים לעסקה לא ייאכף

השלום אשקלון: מוכר חב בחובת גילוי כלפי הקונה בגין אי-ההתאמה הנובעת מעובדות מהותיות שהמוכר ידע או היה עליו לדעת עליהן בעת גמירת החוזה ולא גילה אותן לקונה. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/167840>

A memorandum of understanding for the sale of a residential house that does not include essential details for the transaction shall not be enforced. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/16841>

אפיק משפטי הוא המגזין המקצועי של משרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון, המופץ אחת לשבועיים לקהל של אלפי אנשים ברחבי העולם וכולל מידע מקצועי תמציתי בנושאים משפטיים-עסקיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. להסרה או הצטרפות יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא הסירו/צרפו אותי לרשימת התפוצה". מגזין זה כפוף לזכויות יוצרים אך ניתן להעבירו לכל אדם ובלבד שיועבר בשלמות וללא כל שינוי. אין באמור במגזין ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות לעורך דין על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי. **למאגר פרסומים קודמים: <http://www.afiklaw.com>**

Afik News is the bi-weekly legal and business Israel news bulletin published by Afik & Co. (www.afiklaw.com). Afik News is sent every second week to an audience of thousands of subscribers worldwide and includes concise professional data on legal and business Israeli related issues of interest to the business community in areas in which the Afik & Co. firm advises. For removal (or joining) the mailing list please send an email to newsletter@afiklaw.com with the title "Please remove from mailing list" or "Please add me to the mailing list." The Afik News bulletin is copyrighted but may be freely transferred provided it is sent as a whole and without any changes. Nothing contained in the Afik News may be treated as a legal advice. Please contact an attorney for a specific advice with any legal issue you may have.

For previous Afik News publication see <http://www.afiklaw.com>

<p>שווים, ושווים יותר - על הזכות ליתן כח הצבעה לא שיויוני בחברה ומגבלותיה / גלעד בר-עמי, עו"ד</p>	<p>.1</p>
<p>Equal and Equal More - Unequal Corporate Board Voting Power / Gilad Bar-Ami, Adv.</p>	
<p>מאמר בנושא היכולת לתת זכויות הצבעה שונות בדירקטוריון חברה. את המאמר כתב עו"ד גלעד בר-עמי ממשרד אפיק ושות'. עו"ד גלעד בר-עמי הינו עו"ד בכיר במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com) ועיקר התמקדותו בתחום החוזים, משפט מסחרי, דיני חברות, דיני תקשורת (עסקאות ורגולציה), עסקאות בינלאומיות ויבוא. את המאמר ניתן למצוא בקישור: http://he.afiklaw.com/articles/a423</p>	
<p>An article on the possibility of granting different voting rights in the board of directors of a company. The article was written by attorney Gilad Bar-Ami of Afik & Co. Gilad Bar-Ami is senior lawyer at Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com), focusing primarily on commercial law, corporate law, telecommunications law (transactions and regulation), international transactions and imports. The article in English may be found at the link: https://www.afiklaw.com/articles/a423</p>	
<p>עדכוני פסיקה</p>	<p>.2</p>
<p>Legal Updates</p>	
<p>א. ככלל למי שלא חתום על שטר מטען אין זכות למעצר האנייה במקרה שגרם נזקים למטען</p>	
<p>ת"ח 69395-11-21 פוליבה בע"מ נ' האניה "RUBY T" ואח', 17.09.2024, בית המשפט המחוזי חיפה, כב' השופט הבכיר רון סוקול</p>	
<p>ייבואן שמנים טען, שבעלת אנייה אחראית לנזקים שנגרמו בשל תקלה בהטעת המטען, שגרמה לכך שהאנייה הובילה רק חלק מהמטען ועל כן טענה גם שהיא זכאית לעצור את האנייה עד לתשלום החוב. עם זאת, שטרי המטען שהגיעו לישראל לא היו רשומים על שמה, אלא עם שם ספקית השמנים שהתחייבה להוביל את המטען. בית המשפט קבע, כי ליבואן אין זכאות למעצר האנייה. החוק הישראלי מאפשר מעצר של אנייה בישראל כדי להיפרע ממנה או מהכספים שהופקדו לשחרורה, אם ניתן להראות עילה כנגד בעל האנייה, צוותה, קברניטה או מי שמוסמך לחייב את האנייה וזאת כדי למנוע את הצורך לרדוף ולאתר את בעלי האניה. לאחר מעצר האנייה ניתן לדון בתביעה נגד האנייה, ואם זו תתקבל, ניתן להורות על מכירת האנייה ועל פירעון החוב מדמי המכר. עם זאת, החוק קובע רשימה מצומצמת של עילות אשר בגינן ניתן לעצור אנייה. כאן, הסיכון לנזק למטען לא הועבר לייבואן מכיוון ששטרי המטען קבעו, כי הסיכון לנזק למטען הם של ספקית השמנים. לפיכך, לחברה לייבוא אין מעמד של נושה של האנייה והיא לא זכאית לעצור את האנייה.</p>	
<p>Generally who did not execute a bill of lading shall not be entitled to receive a lien on a vessel that caused damage to the cargo</p>	
<p>An importer of oils contended that the ship's owner is responsible for the damage caused due to a malfunction in the loading of the cargo, which caused the ship to transport only part of the cargo and therefore it is entitled to arrest the ship until the debt is paid. However, the bills of lading that arrived in Israel were not under its name, but with the name of the oil supplier who undertook to transport the cargo. The Court held that the importer has no right to arrest the ship. Israeli law enables the arrest of a ship in Israel in order to recover from it or the funds deposited for its release, if a cause can be shown against the owner of the ship, its crew, its captain or whoever is authorized to obligate the ship and this to avoid the need to pursue and locate the owners of the ship. After the arrest of the ship, the lawsuit against the ship can be discussed, and if it is accepted, the sale of the ship can be ordered and the debt paid from the sale proceeds. However, the law establishes a limited list of grounds for which a ship can be arrested.. Here, the risk of damage to the cargo was not transferred to the importer because the bills of lading stated that the risk of damage to the cargo rests with the supplier. Therefore, the importer does not have the status of a creditor and is therefore not entitled to a arrest the ship.</p>	
<p>ב. כאשר הדירקטוריון מתנגד לתביעה בשם החברה לבעל מניות זכות לתבוע בשמה</p>	
<p>סע"ש 49697-12-20 סי - אליאנס בע"מ - שגיאי יהלום, 15.08.2024, בית המשפט המחוזי בחיפה, כב' השופט הבכיר רון סוקול</p>	
<p>בעל מניות ביקש לתבוע חברת ניהול בשם החברה מכיוון שלטענתו ההסכם איתה הוארך שלא כדין ולאחר מכן אושרר על ידי דירקטוריון החברה. בעל המניות לא פנה לדירקטוריון בטרם הגשת התביעה. בית המשפט קבע, כי בעל המניות רשאי לתבוע בשם החברה. כאשר קיים חשש, כי מוסדות החברה, כגון הדירקטוריון, מתנהלים באופן שאינו תואם את טובת החברה, לבעל מניות הזכות לתבוע בשמה כל עוד קיים לתביעה בסיס וניהולה הוא לטובת החברה, ובמקרים מסוימים גם ללא פנייה מקדימה לדירקטוריון לחברה. כאן, עצם העובדה שהדירקטוריון אישר את ההסכם כמוה כהתנגדות להגשת תביעה ולפיכך לבעל המניות זכות לתבוע בשמה ללא צורך בפניה מקדימה לדירקטוריון.</p>	

<p>When the board of directors opposes a lawsuit in the company's name a shareholders may have a right to sue on its behalf</p>	
<p>A shareholder sought to sue a management company in the company's name because he contended that the agreement with it was unduly extended and later ratified by the company's board of directors. The shareholder did not contact the board of directors before filing the claim.</p> <p>The Court held that the shareholder may sue on behalf of the company. When there is concern that the company's institutions, such as its board of directors, are being managed in a manner that is not in line with the company's interests, a shareholder has the right to sue on its behalf as long as it has a basis and the claim's management is for the company's benefit, and in certain cases even without a prior application to the board of directors. Here, the fact that the board of directors approved the agreement as such is an objection to filing a claim and therefore the shareholder has the right to sue on the company's behalf without first approaching the board of directors.</p>	
<p>ג. בתביעה נגזרת בחברה ציבורית תהיה הקלה בדרישה לחיוב חברה תובעת זרה להפקיד ערובה</p>	
<p>רעא 4208/24, יוסף סגמן נ' ANLE YANG, 26.08.2024, בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, כב' השופטת רות רונן</p>	
<p>חברה זרה שהינה בעלת מניות בחברה ציבורית ישראלית ביקשה להגיש תביעה נגזרת בשם החברה הישראלית אשר התפשרה בהסכם פשרה, לטענתה, שלא לטובתה.</p> <p>בית המשפט העליון דחה את הדרישה של החברה הישראלית להפקדה של החברה התובעת הזרה של ערובה להוצאותיה כתנאי להגשת ההליך וקבע שאין חובה להפקיד ערובה לצורך קבלת ההיתר לתביעה הנגזרת. כדי להצדיק מתן אישור לבעלי המניות לנהל תביעה בשם החברה אשר לא ניצלה את זכותה לתבוע בשם ניגוד עניינים בין האינטרס של החברה והאינטרסים של מנהליה, יש לבחון האם קיימת עילת תביעה לחברה, האם ניהול התביעה הנגזרת הוא לטובת החברה, והאם בעלי המניות פועלים בתום לב. בעוד שחברות זרות נדרשות בדרך כלל להפקיד ערובה כתנאי לניהול הליכים בישראל, הרי שבמקרה של תביעה נגזרת יש לאזן בין הרצון להבטיח את יכולת היפרעות החברה, אם התביעה לא תאושר, ובין האינטרס הציבורי שלא לשים מכשולים בפני בעלי המניות לפעול בשם החברה במקרה הצורך. קיים אינטרס ציבורי במתן זכות לבעלי מניות לפעול בשם החברה במקרים המתאימים ולתבוע בשמה צדדים שלישיים כדי לייצר הרתעה המתמרצת את נושאי משרה להקפיד על שמירת הנורמות הקבועות בחוק ובייחוד כאשר החברה היא חברה ציבורית (להבדיל מחברה פרטית שהיא מעין שותפות בה יכולים בעלי המניות ככלל גם להגיש תביעות אישיות זה כנגד זה). מאידך, כאשר התובע הוא חברת חוץ, הקושי העיקרי אינו נובע מהמצב הכלכלי שלה, אלא מההכבדה הכרוכה בצורך לגבות את ההוצאות – אם ייפסקו – מחברה שאינה בישראל ולכן הדגש צריך להיות על האפשרות לגבות מהחברה הוצאות מנכסים שיש לה בישראל. כאן, בבחינת המבחנים הרגילים להצדקת הדרישה לערובה, ניכר כי בעלת המניות הזרה הינה בעלת יכולת כלכלית ברורה, ולאור האינטרס הציבורי בהסרת המכשולים בפני הגשת תביעות על ידי בעלי מניות כאמור, אין הצדקה לחייב את בעלת המניות הזרה בהפקדת ערובה.</p>	
<p>In a derivative suit at a public company the demand for a non-Israeli company claimant to file security for costs will be more lenient</p>	
<p>A foreign company which is a shareholder in an Israeli public company sought to file a derivative suit on behalf of the company which allegedly compromised in a settlement not in the best interests of the Israeli company.</p> <p>The Supreme Court rejected the motion of the Israeli company for the foreign corporate claimant to deposit a guarantee for its costs as a precondition for the procedure and determined that there is no obligation to deposit such guarantee for the process to approve the derivative suit. In order to justify granting shareholders the right to pursue a lawsuit on behalf of a company which did not exercise its right to sue due to a conflict of interest between the interest of the company and the interests of its directors, there should be a review as to whether there is a cause of action for the company, whether the pursuit of the derivative lawsuit is in the best interest of the company and whether the shareholders are acting in good faith. While foreign companies are usually required to deposit a guarantee, in the case of a derivative suit, a balance must be made between the desire to ensure the company's ability to be reimbursed if the suit fails and the public interest of removing obstacles for shareholders wishing to act on behalf of the company, if necessary. There is a public interest in granting shareholders the right to act on behalf of the company in the appropriate cases and to sue third parties on its behalf in order to create a deterrent that encourages office holders to observe the norms established by law and especially when the company is a public company (as opposed to a private company which is a kind of partnership in which the shareholders can generally also file lawsuits personally against each other). However, when the plaintiff is a foreign company, the main difficulty does not arise from its financial situation, but from the burden involved in the need to recover the expenses - if they are ordered - from a company that is not in Israel, and therefore the emphasis should be on the possibility of recovering from the non-Israel company the expenses from assets it has in Israel. Here, when examining the usual tests for justifying the demand for a guarantee, it is evident that the foreign shareholder has a clear financial capacity, and in light of the public interest in removing the obstacles to the filing of claims by such shareholders, there is no justification for requiring the foreign shareholder to deposit a guarantee.</p>	
<p>ד. על מנת שניתן יהיה לתבוע פיצויי קיום בנוסף לפיצויים המוסכמים יש לציין זאת באופן מפורש בהסכם</p>	
<p>ע"א 4832/23 אל מול הים בע"מ נ' עיריית בת ים, 22.09.2024, בית המשפט העליון, כב' השופטים יעל וילנר, חאלד כבוב ורות רונן</p>	
<p>עורכת מכרז ביקשה לתבוע מזוכה שהפרה את התחייבויותיה פיצויי קיום, וזאת לאחר שכבר חילטה את הערבות הבנקאית שהעמידה הזוכה.</p>	

בית המשפט דחה את עמדת עורכת המכרז וקבע כי לשון המכרז אינה מאפשרת לה לתבוע פיצויי קיום בנוסף לחילוט הערבות. ערבות הנדרשת כתנאי להשתתפות במכרז וניתנת לחילוט במקרה של אי מימוש התחייבויות הזוכה מהווה פיצויי מוסכם. ככלל, על צד הזכאי לפיצויים מוסכמים בגין הפרת חוזה, לבחור בין תביעת כל הפיצויים המגיעים לו לבין הפיצוי המוסכם. התניה על כלל זה ודרישת הפיצוי המוסכם בנוסף לפיצויים בגין הנזק שגרמה ההפרה מחייבת קביעה מפורשת בהסכם כי ניתן יהיה לתבוע פיצויי קיום בנוסף לפיצויים המוסכמים וזאת על מנת שהצד השני יוכל להבין בבירור כי קיימת התנאה על הוראת החוק ולכלכל את צעדיו בהתאם. כאן, מדובר במכרז בו צויין שאין בחילוט הערבות משום ויתור על זכויות אחרות מבלי לציין במפורש כי ניתן יהיה לחלטה ולתבוע פיצויי קיום ובעורכת מכרז שחילטה את הערבות מיד עם התגבשות ההפרה. משכך, בהעדר אמירה מפורשת שניתן לדרוש את שני הסעדים ביחד ומכיוון שעורכת המכרז כבר בחרה בחילוט הערבות היא אינה רשאית לתבוע את הפיצויים בנוסף.

In order to be able to claim expectation compensation in addition to liquidated damages this must be explicitly stated in the agreement

A tender holder sought to receive expectation damages, which are damages in the amount of profit had the agreement been enforced, from a tender winner who breached its obligations under the tender, even though it had already forfeited the bank guarantee that the tender winner had provided.

The Supreme Court rejected the tender holder contention and determined that the language of the tender does not allow the tender holder to seek expectation damages in addition to the forfeiture of the guarantee. A guarantee that is required as a condition for participation in the tender and can be forfeited in the event of failure to fulfill the winner obligations, is deemed liquidated damages. As a general rule, a party entitled to liquidated damages for breach of contract must choose between claiming all the actual damages it is entitled to and the liquidated damages. Eligibility to claim liquidated damages in addition to compensation for the actual damage requires an explicit statement in the agreement that it will be possible to claim expectation damages in addition to liquidated damages, in order for the other party to clearly understand that there is a change to the provision of the law and plan its steps accordingly. Here, the tender stipulated that the forfeiture of the guarantee does not constitute a waiver of other rights but did not explicitly state that it will be possible to forfeit and claim expectation damages and the tender holder forfeited the guarantee immediately upon the formation of the breach. Therefore, in the absence of an explicit statement that both remedies can be claimed together, and because the tender holder has already chosen to forfeit the guarantee, it is not entitled to claim compensation in addition thereto.

ה. צוואה שהוכנה תחת השפעה בלתי הוגנת של אחד היורשים ייחשב כפסולה

תע 4908-05-22 מ' ש' נ' ש' 17.09.2024, בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון, כב' השופטת מירה רום פלאי

זוג ניסח צוואה הדדית, בה נקבע, כי במות אחד מהם ירש אותו השני ועם מותו ירשו 8 ילדיהם המשותפים. במות הבעל, אחד הבנים ניצל את ריחוק שאר הילדים ואת היות האם סיעודית, בלתי כשירה ותלויה בו באותה העת, לשם הכנת צוואה חדשה בה נקבע, כי הוא הנהנה היחיד.

בית המשפט פסל את הצוואה המאוחרת בשל השפעה פסולה על המצווה. חוק הירושה קובע, כי הוראת צוואה שנעשתה מחמת אונס, איום, השפעה בלתי הוגנת, תחבולה או תרמית, וכן כזו המזכה את מי שערך אותה או לקח באופן אחר חלק בעריכתה, תבוטל. בענייננו, המצווה הייתה סיעודית ולא כשירה במועד הצוואה השנייה והבן היורש היה מעורב באופן אקטיבי בבחירת עורך הדין וכן נכח במועד חתימת הצוואה. על כן, הצוואה השנייה פסולה.

A will made under unfair influence of one of the heirs shall be deemed invalid

A couple drafted a mutual will, in which it was set that when one of them passed away, the other would inherit him, and upon his demise, their 8 common children would inherit. When the husband passed away, one of the sons took advantage of the distance of the other children and the mother being nursed, incompetent and dependent on him at the time, in order to prepare a new will in which he was the sole heir.

The Court invalidated the late will due to improper influence on the testator. Israeli Law of Inheritance states that a provision of a will made due to coercion, threat, unfair influence, trickery or fraud, as well as one that entitles the person who prepared it, or otherwise took part in its preparation, shall be annulled. Here, the testator was legally incompetent at the time of the second will and the heir son was actively involved in the selection of the lawyer and was also present at the time of executing the will. Therefore, the second is invalid.

ו. אם קיים ספק באשר להסכמת הצדדים הסכם העסקה ייחשב כחוזה לתקופת עבודה בלתי קצובה

ע"ע NEGESTY GEBRE 21140-03-23 נ' גראונדורק ביואג בע"מ 06.09.2024, בית הדין הארצי לעבודה, הנשיאה ורדה וירט ליבנה, השופטת סיגל דיודוב-מוטולה, השופט רועי פוליאק נציגת ציבור (עובדים) גב' שרה זילברשטיין היפס, נציגת ציבור (מעסיקים) גב' נעמי זנדהאוז

בתום תקופת ההעסקה שצויינה בהסכם חדלה חברת כח אדם מלהעסיק עובדת בהריון מבלי לפנות לקבלת היתר להפסקת עבודה.

בית הדין קיבל את טענת העובדת לפיטורים שלא כדין לאחר שקבע כי העובדת הועסקה לתקופה בלתי קצובה. החוק אוסר על מעסיק לפטר עובדת בהריון ללא קבלת היתר פיטורים מאת שר התעשייה המסחר והתעסוקה. לחוזה עבודה לתקופה קצובה ישנן תוצאות משפטיות מיוחדות ובלתי רגילות. משום כך יש להקפיד על כך שחוזה עבודה אישי לתקופה קצובה כאמור יהיה חד-משמעי וישקף בצורה ברורה את ההסכמה המודעת של הצדדים לחוזה בדבר החובות אשר הם נוטלים על עצמם. כל ספק בעניין זה יטה, איפוא, את הכף לכיוון היותו של חוזה העבודה חוזה

לתקופה בלתי קצובה. כאן, מדובר בעובדת, אזרחית אריתראה, שחתמה על חוזה עבודה בחברת כח אדם בעברית ובתיגרנית שצוין שעבודתה תהיה ל 9 חודשים. עם זאת, התאריכים המדויקים נרשמו רק בנוסח העברי, לא צוין בהסכם כי תקופת ההעסקה היא אצל חברת כח האדם ולא אצל המעסיק בפועל ולא צוין כי בתום התקופה יחסי העבודה יפקעו מעליהם. שילוב הדברים, מקשה להוביל למסקנה שהצדדים התחייבו הדדית לתקופת עבודה קשיחה בת תשעה חודשים ומשכך חל הכלל לפיו במקרה של ספק יקבע כי הצדדים התקשרו בהסכם לתקופת עבודה בלתי קצובה. לפיכך, תקופת העסקתה של העובדת לא הסתיימה לה מעצמה וסיום העסקתה במהלך הריון וללא קבלת היתר מהווה הפרה של החוק.

If there is a doubt an employment agreement will be deemed for an indefinite term

At the end of the employment period specified in the agreement, a human resources company ceased to employ a pregnant employee without applying for a work termination permit.

The Labor Court accepted the employee's contention for unlawful termination after determining that the employee was employed for an indefinite period. Israeli law prohibits an employer from terminated a pregnant employee without first obtaining a termination permit from the Minister of Industry, Trade and Employment. A fixed term employment contract has unique and unusual legal implications. For this reason, it must be ensured that a personal employment contract for a fixed term as mentioned, will be unequivocal, and clearly reflect the parties' informed consent regarding the obligations they assume. Any ambiguity in this matter will, therefore, tip the scales in the favor of the contract being construed as an indefinite term contract. Here, an Eritrean citizen executed an employment contract in Hebrew and Tigrinya with a human resources company stipulating that her work would be for a 9 months term. However, the precise dates were inserted only in the Hebrew version, the contract did not specify that the employment period is with the manpower company and not with the actual employer and neither was it specified that at the end of that period the employment relationship would expire. The accumulation of the above makes it difficult to conclude that the parties have mutually committed to a rigid work period of nine months and therefore the rule that in case of doubt the agreement will be construed as an indefinite work period agreement - applies. Hence, the employee's employment period did not end of its own accord and the termination of her employment during pregnancy and without obtaining a duly issued termination permit constitutes a violation of the law.

ז. מוכר שצריך היה לחשוד אודות קיום פגם ולא יידע על כך את הרוכש עלול להיות חייב בפיצוי

ת"א 1072-08-19 נדב דגן נ' ישראל חנוך, 15.09.2024, בית משפט השלום באשקלון, כב' השופט עידו כפכפי

זוג רכש דירה בבניין משותף אשר היו קיימים בו ליקויים מבניים, אשר הובילו לקריסת עמוד תמיכה והכרזת המבנה כמסוכן, סמוך לאחר מסירת החזקה בדירה. המוכרים לא ידעו על הכשלים, מאחר שהדירה הייתה מושכרת כל השנים והם לא ביקרו במקום.

בית המשפט קיבל את התביעה וחייב את המוכרים לשלם פיצוי לקונים, מאחר שהיו יכולים לדעת עליהם. מוכר חב בחובת גילוי כלפי הקונה בגין אי-ההתאמה הנובעת מעובדות מהותיות שהמוכר ידע או היה עליו לדעת עליהן בעת גמירת החוזה ולא גילה אותן לקונה. מתן הצהרה בדבר מצב הדירה מבלי שהמוכר כלל בדק את מצב הדירה, מהווה רשלנות והפרת חובת הגילוי. כאן, המוכרים הצהירו בהסכם כי בדירה אין ליקויים ו/או פגמים נסתרים שהיו בידיעתם ולא גולו לקונה, והתחייבו למסור את החזקה בדירה כשהיא במצב תקין. המוכרים לא ידעו אודות הכשלים הקונסטרוקטיביים בבניין שהביאו להכרזה על הבניין כמבנה מסוכן. עם זאת, הם היו מודעים לכך שבעבר כל דירה נדרשה לשלם עבור שיפוץ עמוד תמיכה. למרות שמדובר בעניין מהותי, שחייב בדיקה מעמיקה יותר אודות הסיבה בגינה נדרש התשלום, המוכרים לא טרחו לבדוק או לברר מה מצב הדירה והבניין לפני מועד החתימה. משכך, המוכרים התרשלו, הפרו את חובת הגילוי כלפי הקונים ולכן יפצו את הקונים.

A seller who should have suspected a defect and did not notify the purchaser thereof may be liable for compensation

A couple purchased an apartment in a condominium with structural defects, which led to the collapse of a support column and the declaration of the building as a dangerous structure, shortly after handing over possession of the apartment. The sellers did not know about the structural defects, as the apartment was rented all these years and they did not visit the place.

The Court accepted the claim and obliged the sellers to pay damages to the purchasers, because they could have known about the structural defects. A seller owes a duty of disclosure to a purchaser for any discrepancy arising from material facts that the seller knew or should have known about at the time of the conclusion of the contract and did not disclose them to the purchaser. Giving a statement about the condition of the apartment without the seller having checked the condition of the apartment at all, constitutes negligence and a breach of the duty of disclosure. Here, the sellers stated in the agreement that the apartment has no defects and/or hidden defects that were known to them and were not disclosed to the purchaser, and undertook to hand over possession of the apartment when it is in good condition. The sellers did not know about the structural defects in the building that led to the building being declared a dangerous structure. However, they were aware that in the past each apartment was required to pay for the reinforcement of a support column. Although this is a substantial matter, which required a deeper examination of the reason for which the payment was required, the sellers did not bother to check or find out the condition of the apartment and the building before the signing date. Therefore, the sellers were negligent, breached the duty of disclosure towards the purchasers and will therefore compensate them.

שווים, ושווים יותר - על הזכות ליתן כח הצבעה לא שיויוני בחברה ומגבלותיה / גלעד בר-עמי, עו"ד*

בניגוד לשיטות משטר אחרות בהן, כפי שגילו דיירי חוות החיות (ג'ורג' אורוול, 1945), כולם שווים אך... יש אשר שווים יותר, הרי שאחת מאבני היסוד של הדמוקרטיה היא השוויון המוחלט בפני החוק. אך מה באשר לזכויות הצבעה בדירקטוריון חברה - האם תיתכנה זכויות יתר לדירקטור אחד על פני דירקטור אחר והאם יש הגבלה להיקף זכויות היתר שבעלי המניות בחברה רשאים להעניק?

בניגוד לחוקים אחרים המבקשים ליצור נתיב ברור ובלעדי להתנהלות בנושאים המוסדרים בהם, הרי שלצד שורת הוראות והנחיות בודדות שנקבעו כברירת מחדל, חוק החברות הישראלי מעניק לבעלי המניות בחברה חופש רב בקביעת מבנה החברה ואופן התנהלותה בהתאם לעקרון חופש החוזים והחלתו על תקנון החברה. עם זאת קיימות בחוק הוראות קוגנטיות - כאלה שלא ניתן להתנות עליהן - ובכללן כאלה הנוגעות לסמכויות הדירקטוריון וחובותיו.

אחד הכללים המביא לידי ביטוי את המתח האמור בין החופש החוזי לבין כללי הממשל התאגידי הקוגנטיים היא החובה על דירקטור להפעיל שיקול דעת עצמאי בהצבעתו בדירקטוריון. על פניו מדובר בהנחיה הנוגעת רק להצבעה על פי הנחיות מצד ג' או בהתאם להסכם הצבעה בניגוד לשיקול דעתו, אך מה הדין כאשר הדירקטור מצביע על פי שיקול דעתו העצמאי אלא שבשל ההסדרים הקבועים בתקנון, להצבעה המבטאת את אותו שיקול דעת אין כל משקל בהשפעה על ההחלטה שתתקבל, ומכאן על התנהלות החברה. האם ניתן לומר שהתקנון איפשר לו להצביע על פי שיקול דעתו ולצאת ידי חובה או שנדרשת עמידה מהותית בחובה להפעיל שיקול דעת ואין לאפשר החלטה נעדרת פוטנציאל להשפעה על פעילות החברה? במקרה שנדון בפני בית המשפט העליון בנובמבר, 2009,¹ נדונה זכותו של דירקטור להפעיל את זכות הוטו שניתנה לו בתקנון ונקבע כי הענקת זכו וטו על החלטות מסוימות של הדירקטוריון אינה מונעת מהדירקטוריון מלהפעיל את שיקול דעתו, אלא שההחלטה המתקבלת מכך כפופה לאישורים נוספים. מנגד במקרה אחר, שנדון בפני בית המשפט העליון באוגוסט, 2022,² נקבע (תוך הבחנה בין מצב של כוח הצבעה לא שוויוני או אפילו זכות וטו לבין מצב שבו שיקול הדעת של הדירקטורים מתבטל לחלוטין מכוח ההחלטה הנתון לדירקטור יחיד) כי על אף שהוראות החוק מאפשרות מציאות בה הדח"צים (הדירקטורים החיצוניים) מהווים מיעוט בדירקטוריון, הן אינן מאפשרות לאיין כליל את השפעתם על קבלת ההחלטות בחברה. באותו מקרה דובר בחברה, ששימשה כשותף כללי בשותפות מוגבלת ציבורית, וקבעה בתקנונה כי ההכרעה בעניינים מקצועיים נתונה בידיו של אדם ספציפי - פעולה שלאור העובדה שהחוק חייב את החברה במינוי דח"צים אינה חוקית משהיא שוללת את שיקול דעתם. עם זאת יש לשים לב לכך כי בניגוד להלכה הברורה שנקבעה באשר לאיין שיקול דעתם של הדח"צים, בית המשפט בחר שלא לקבוע הלכה דומה ביחס לדירקטורים שאינם דח"צים והסתפק במתיחת ביקורת חריפה.

אם כן, בעוד שממבט ראשון החוק מעניק לבעלי המניות חופש חוזי בלתי מוגבל להסדרת ניהול החברה באמצעות ניסוח התקנון, חופש זה כפוף למגבלות והפרתן עשויה להוביל לפסילת התקנון ואולי אף לפירוק בפועל של החברה. לכן, עוד בשלב ההתאגדות, חשוב להיעזר בשירותיו של עורך דין הבקיא בדיני חברות ובניסוח תקנונים.

* עו"ד גלעד בר-עמי הינו עו"ד בכיר במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com) ועיקר התמקדותו בתחום החוזים, משפט מסחרי, דיני חברות, דיני תקשורת (עסקאות ורגולציה), עסקאות בינלאומיות ויבוא. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו. לפרטים נוספים: 03-6093609, או באמצעות הדואר האלקטרוני: afiklaw@afiklaw.com.

1 ע"א 9636/06 אתי בונגר נ' SofaWare Technologies Ltd (18.11.2009) - בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, כב' המשנה לנשיאה אליעזר ריבלין, כב' השופטים אליקים רובינשטיין וסלים גיבוראן <https://he.afiklaw.com/caselaw/16789>

2 ע"א 94/20 טוביה לוסקין נ' גבעות עולם נפט בע"מ (18.8.2022) - בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, כב' השופטים נועם סולברג, דפנה ברק-ארוז, יעל וילנר <https://he.afiklaw.com/caselaw/14057>

Equal and Equal More - Unequal Corporate Board Voting Power / Gilad Bar-Ami, Adv.*

Unlike other governance systems where, as the residents of Animal Farm (George Orwell, 1945) discovered, everyone is equal but... some are more equal than others, one of the cornerstones of democracy is absolute equality before the law. But, what about voting rights in a company's board of directors - will it be possible for one director to have preferential rights over another director and is there a limit to the scope of privileges that the shareholders of the company may grant?

Contrary to other laws which seek to form a clear and exclusive path for conduct with regards to the matters regulated therein, alongside several instructions and guidelines set as default options, the Israeli Companies Law provides the shareholders of a company extensive freedom in setting the structure of the company and the manner of its conduct, under the principle of freedom of contracts and its application onto the company's articles of association. However, there are non-dispositive provisions in the law, including those concerning the powers and duties of the board of directors.

An example for one such provision, which exemplifies the aforementioned tension between contractual freedom and the non-dispositive corporate governance rules, is the director's duty to exercise independent judgment in his vote on the board. At first glance, this is a directive that is only relevant for voting according to instructions from a third party or in accordance with a voting agreement contrary to his discretion but what is the law where a director votes according to his independent discretion, but due to the provisions set forth in the articles of association, his vote expressing that discretion has no weight in influencing the decision that will be made and ultimately the conduct of the company. Can it be contended that the articles of association enabled him to vote according to his discretion and are therefore in compliance with the law or is a substantial compliance with the duty to exercise discretion is required, hence a decision absent the potential to affect the company's activity should be deemed noncompliance? In a case heard at the Israeli Supreme Court in November, 2009, the Court discussed the right of a director to exercise an articles of association set veto right and it was found that granting a veto right on certain decisions of the board of directors does not prevent the board from exercising its discretion, but rather that the resulting decision is subject to additional approvals. However, in a case heard in the Supreme Court in August, 2022, the Court (whilst differentiating between the reality of unequal voting power or even a right of veto and a situation in which the directors' discretion is completely nullified by the decision-making power given to a single director) held that although the provisions of the law allow for a reality in which the external directors constitute a minority on the board of directors, they do not allow their influence on decision-making in this company to be completely eliminated. In that case, a company that functioned as a general partner in a public limited partnership stipulated in its articles of association that the decision-making in professional matters rests in the hands of a specific person – an action that due to the fact that the law requires a public company to appoint external directors, is illegal, as it nullifies the discretion of such directors. However, it should be noted that contrary to the clear rule that was set by the Court regarding nullification of the external directors' discretion, the Court did not set a similar rule in relation to directors who are not external directors and contented itself with harshly criticizing such nullification.

Thus, while at first glance the law grants shareholders unlimited contractual freedom to regulate the management of the company by drafting the articles of association, further consideration shows that this freedom is subject to many limitations and non-compliance may lead to the disqualification of the articles of association and even dissolution in fact of the company. Therefore, even at the incorporation stage, it is essential to retain the services of a lawyer who is knowledgeable in companies law and is well versed in drafting articles of association.

*Gilad Bar-Ami is senior lawyer at Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com), focusing primarily on commercial law, corporate law, telecommunications law (transactions and regulation), international transactions and imports. For additional details: +972-3-6093609 or at the e-mail: afiklaw@afiklaw.com